

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی یری میسان- par Thierry Meyssan
برگردان از: حمید محوی
۲۵ سپتمبر ۲۰۱۶

چرا آتش بس در سوریه شکست خورد

Pourquoi le cessez-le-feu a échoué en Syrie

وقتی روسیه و ایالات متحده آمریکا برای آتش بس در سوریه به توافق رسیدند، شادی بی وصفی افکار عمومی غربیها را فرا گرفت و فکر می کردند می توانند صلح را به این کشور بازگردانند. علت چنین واکنشی این بود که آغاز جنگ را فراموش کرده و از درک دلایلی که به تداوم آن انجامید باز مانده بودند. توضیحات ...

شبکه ولتر/ دمشق (سوریه)/ ۲۶ سپتمبر ۲۰۱۶

دنپاس و شامات : دو جنگ برای یک هدف. مسدود کردن «جاده ابریشم نوین» که باید از سیبری و سپس از اوکراین به اتحادیه اروپا عبور کند، رئیس جمهور پترو پروجنکو در ۲۱ سپتمبر به شورای امنیت آمده بود تا تبلیغات آنگلوساکسون را درباره جنگ علیه سوریه و عراق تکرار کند، که هدف از تداوم آن مسدود کردن جاده ابریشم تاریخی ست.

آتش بس در سوریه فقط طی هفته جشن («عید») رعایت شد. این آتش بس چندمین آتش بس پس از امضای قرارداد صلح بین ایالات متحده آمریکا و روسیه بود و بیشتر از آتش بس های گذشته دوام نیاورد.

یادآوری رویدادها : در ۱۲ دسمبر سال ۲۰۰۳، رئیس جمهور جرج بوش اعلام جنگ علیه سوریه را امضاء کرد Syrian Accountability Act. پس از برخی اقدامات برای تحریک جنگ (گردهمآیی اتحادیه عرب در سال ۲۰۰۴، قتل رفیق حریری در سال ۲۰۰۵، جنگ علیه لبنان در سال ۲۰۰۶، ایجاد جبهه صلح در سال ۲۰۰۷، و امثال اینها)،

نیروهای ویژه ایالات متحده در آغاز سال ۲۰۱۱ به اقداماتی دست زدند تا گسترش «انقلاب» درونی را تسهیل کنند. پس از دو بار وتو از سوی روسیه و چین در شورای امنیت، ایالات متحده در ژنیو و در غیبت طرفهای سوری به تاریخ ۳۰ جون ۲۰۱۲ صلح را پذیرفت.

نکته نخست :

آنانی که مدعی هستند که جنگ کنونی تجاوز خارجی نیست و آن را «جنگ داخلی» می دانند، نمی توانند پی آمدهای اعلام جنگ رئیس جمهور امریکا جرج بوش را در سال ۲۰۰۳ توضیح دهند و بگویند چرا قرارداد صلح در سال ۲۰۱۲ بین قدرتهای بزرگ و بی آن که طرفهای سوری در آن حضور داشته باشند، به امضاء رسید. از امضای قرار داد صلح در ۴ سال پیش از این، با وجود تلاشهای متعدد برای حل مسائلی که درباره آنها وزیر امور خارجه امریکا جان کری و همقطارش سرگنی لاوروف رو در رو مذاکره کرده بودند؛ در طول این چهار سال، من به تدریج منازعات جاری در دستگاه دولتی ایالات متحده امریکا را تحلیل کردم (مانورها جفری فیلتن و جنرال دیوید پترائوس و جنرال جان آلن علیه رئیس جمهور اوباما، و به همین گونه مسائل مربوط به مرکز فرماندهی). امروز، به گزارش نشریات ایالات متحده، آدمهای سازمان سیا و پنتاگون در سوریه سر سخنان علیه یک دیگر می جنگند. تا جایی که اشتون کارتر وزیر دفاع رسماً اعلام کرد که فکر نمی کند مأموران او قراردادی را که همکار او جان کری امضاء کرده است، به اجراء بگذارند. خود جان کری نیز در مورد امضای خودش گفته بود نمی داند آیا می تواند کشورش را به تعهد به آن متقاعد کند.

نکته دوم :

رئیس جمهور امریکا بارک اوباما نه تنها قادر نیست خواست خود را به شاخه های مختلف دولت خودش تحمیل کند، بلکه حتا قادر به داوری بین آنها نیست. هر شاخه ای سیاست خاص خودش را علیه شاخه های دیگر و در عین حال علیه دشمن خارجی به پیش می راند.

امریکائیهایی چندین بار هدف جنگ را تغییر دادند و همین امر تشخیص سیاست آنان را مشکل می سازد.

(۱) در سال ۲۰۰۱، واشنگتن بر آن بود تا همه منابع نفت و گاز موجود در جهان را زیر کنترل خود بگیرد، و بر این باور بود که جهان وارد دوران قحطی می شود. بر اساس این امر هم پیمانانش را علیه سوریه بسیج کرد. با وجود این، در پایان سال ۲۰۱۰ نظریه «اوج نفت» را رها کرد و سیاست استقلال انرژی را در پیش گرفت.

(۲) در سال ۲۰۱۱، واشنگتن شورشیان در عا را سازماندهی کرد و در این پندار بود که می تواند قیام عمومی را تحریک و اخوان المسلمین (برادران مسلمان) را جایگزین دولت لائیک سوریه کند. این طرح از همان الگوی «بهار عرب» برخوردار بود. با وجود این، در سال ۲۰۱۳ پس از سرنگونی محمد مرسی در مصر، امریکا از این آزمونی که به شکست انجامیده بود از طرح واگذاری قدرت در کشورهای عربی به این اتحادیه اسلامی قطع نظر کرد.

(۳) در سال ۲۰۱۴، از آنجایی که جنگ ادامه یافته بود، واشنگتن بر آن شد تا مانع طرح شی جین پینگ برای باز سازی «جاده ابریشم» شود، یعنی تصمیمی که موجب شد «امارات اسلامی در عراق» را به داعش تبدیل کند.

(۴) در سال ۲۰۱۵، پس از مداخله نظامی روسیه، واشنگتن بی آن که طرح ضد چینی خودش را رها کند، هدف دومی را نیز بر آن افزود : جلوگیری از مسکو برای مقابله علیه هژمونی ایالات متحده امریکا و زیر سوال بردن ساخت و ساز تک قطبی در مناسبات بین المللی.

نکته سوم :

تغییر هدف طبیعتاً از سوی قدرتهائی که هزینه هائی را پرداخت کرده بودند پذیرفته نشد : قطر برای مسائل مربوط به انرژی و اخوان المسلمین برای تغییر رژیم. زیرا این بازیگران از سوی لابی های قدرتمند ایالات متحده امریکا پشتیبانی شده بودند : اکسون موبیل (مهمترین چند ملیتی جهان) و خانواده راکفلر که از قطر پشتیبانی کرده بود و پنتاگون از اخوان المسلمین.

در صحنه نبرد، تجهیزاتی که از سوی روسیه به کار بسته شده بی هیچ ابهامی برتری سلاح های جدید روسها را در مقایسه با سلاح های ناتو نشان می دهد.

نکته چهارم :

برای رؤسای مرکز فرماندهی و فرماندهان میان ارتشی ایالات متحده پایان برتری شان در زمینه سلاح های کلاسیک نباید جایگاه برتر قدرت نظامی آنان را در جهان زیر سوال ببرد. موضوعی که آنان را از اتحاد با سازمان سیا باز می دارد، ولی در مورد پیشگیری از گسترش چین، یعنی داعش، متحد آنان باقی می مانند.

حتا اگر توافقات آغاز ماه سپتمبر بین ایالات متحده و روسیه رسماً منتشر نشد، می دانی تفکیک چند گروه که رهبران آنها از سوی هر دو طرف امریکائی و روسی قابل اعتماد شناسائی شده بودند از دیگر گروه های جهاد طلب پیشینی شده بود. سپس تشکیل هماهنگی نظامی برای سرکوب جهاد طلبان. و سرانجام تشکیل دولت وحدت ملی از جمله با مشارکت رهبران گروه هائی که معتبر تشخیص داده بودند، یعنی بر اساس الگوی دولتهای محلی که امپراتوری های اروپائی در قرن نوزدهم به امپراتوری عثمانی تحمیل کرده بودند.

پنتاگون این قرارداد را با دو شرط پذیرفته بود : ابتداء مسدود نگهداشتن جاده ابریشم. موضوعی که به بمباران ارتش عرب سوریه در دیر الزور انجامید تا از دور زدن داعش در دره فرات جلوگیری کنند. سپس، با روسها کار کنند ولی نه به شکل پایاپای.

نخستین شرط یعنی اعلام جنگ علیه سوریه در وسط آتش بس که جامعه بین المللی را خدشه دار می کند. دومین شرط نیز بی گمان برای روسیه پذیرفتنی نیست.

برای پوشاندن جنایتی که پنتاگون و بریتانیا در دیرالزور مرتکب شده بودند، ام آی ۶ بریتانیائی مجرای « بمباران » کاروان بشردوستانه را سازماندهی کرد.

در واقع، این کاروان از سوی ارتش عرب سوریه بازرسی شده بود و روشن شد که اسلحه حمل نمی کند (یا بهتر است بگوئیم که دیگر اسلحه حمل نمی کند) و اجازه داشت که پس از پایان آتش بس عبور کند. مارک ماه سرخ سوریه، یک سازمان غیر دولتی وابسته به دولت دمشق روی آن بود و باید مردم مناطقی را که در تصرف جهاد طلبان بودند تغذیه می کرد. خلاف دعاوی غریبها، و به شکلی که ام آی ۶ تصاویری با نشانه « کلاه سفید » نشان داده، این کاروان هرگز بمباران نشده است. در هیچ کجا اثری از بمباران، چاله های ناشی از انفجار را نمی بینیم. کاروان را از زمین هدف گرفته و سپس به آتش کشیده بودند. تصاویری که پهپادهای ارتش روسیه نشان می دهند از حضور جهاد طلبان در زمانی که حمله صورت گرفته بود خبر می دهد، در حالی که این منطقه به مثابه منطقه غیر نظامی اعلام شده بود.

این واقعیات اهمیتی نداشت، و ایالات متحده روسیه را به نقض آتش بس متهم کرد، یعنی کاری که از روسها سر نزده بود و کاملاً به عکس خودشان بودند که با نقض آتش بس در دیرالزور ارتش سوریه را بمباران کردند. تبلیغات

آنگلوساکسون قاطعانه از سوی وزراء و رؤسای جبهه غرب، جان کری (ایالات متحده امریکا)، پترو پروچنکو (اوکراین)، ژان مارک آیو (فرانسه) و بوریس جانسون (بریتانیا) در ۲۱ سپتمبر تکرار شد.

آخرین نکته :

مذاکره بین جان کری و سرگوی لاوروف دوباره از سر گرفته شد. این بار هدف این نیست که قرارداد صلح جدیدی را به امضاء برسانند، بلکه هدف این است که به جان کری کمک شود تا بر موانعی که مربوط به دولت خودش می شود فائق آید.